

ಶಿಲಾ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳು ದೀಪೂ ತೂಕಡಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಿನಗೂ ಸಾಕಾಯ್ತೇನೋ ಕಾದು ಕಾದು' ಎಂದಳು. ಕಣ್ಣು ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಮಾಡಿ ಎಚ್ಚತ್ತ ದೀಪೂ 'ಇನ್ನೇನು, ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾವ್ವೆ' ಎಂದ. 'ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತು ಲೇಟಾಗ್ತಾ ಇದೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡ್ಬೇಕು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಅದೊಂದೇ ದಾರಿ ಉಳಿದಿರೋದು ನನಗೆ' ಎಂದಳು ಶಿಲಾ. ಒಮ್ಮೆಲೆ ದೀಪೂನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು.

'ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ ಅಮ್ಮಾವ್ವೆ?' ಎಂದು ಅಸಹಾಯಕನಂತೆ. 'ನೀನಿದ್ದಿ ದೈರ್ಯಕ್ಕೆಂತ ತಾನೇ ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತಡ ಮಾಡ್ತಿರೋದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ತೊಂದ್ರೇನೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲ' ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾರಿನ ಹೆಡ್‌ಲ್ಯಾಟ್ ಫಳಕೆಂದಿತು. ದೀಪು ಲಗುಬಗನೆ ಎದ್ದವನೆ ಶೆಡ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅವರ ಅಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಶಿಲಾಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ದೀಪು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಶೆಡ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಳಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕೋಟಿಯ ಗೇಟು ಹಾಕಿ ಬಂದು ಕೋಣೆ ಸೇರಿದ. ಪ್ರೊಫೆಸರು ನೇರವಾಗಿ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದವರೇ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕುಡಿದು ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚತೊಡಗಿದರು. ಶಿಲಾ ಮೂಕಳಂತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸೇರುವಳು. ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಮಲಗಿದ ಬಳಿಕ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿದ್ದ ಊಟದ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದಿರಿಸಿ ತಾನೂ ಮಲಗಲು ಹೋಗುವಳು. ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ತಡವಾಗಿ ಬರುವ ದಿನಗಳು ಮಾಮೂಲಾಗತೊಡಗಿದವು.

ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಕತ್ತಲೆಗೆ ದೀಪೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಹಿಂದೆಯೂ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಆತನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಒಂದು ಅಜನೆ. ಯಾರೋ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಪ್ಪಳ. ಯಾರೋ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಡವರಿಸಿದಂತೆ. ಈ ಬಾರಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ನೈಜ ಆಕ್ರಮಿತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ದೀಪೂವಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆತ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ. ದೀಪೂ ತಟ್ಟನೆ ಆತನ ಎದುರುಗಡೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

'ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇದ್ದಾರಾ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ ಆಗಂತುಕ ಒಳ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ದೀಪೂವನ್ನು ಕಂಡು 'ಇವ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಶೆಡ್ಡಲ್ಲಿ ಕಾರು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ದೀಪೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

'ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ನೀವಾರು?' ಎಂದ. 'ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ, ಶಿಲಾ ಎಲ್ಲಿ?' ಎಂದ. 'ಅವರೂ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಇಬ್ಬೂ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ' ಆತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪವನ್‌ಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು, ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಶಿಲಾ ಕಿಟಕಿಯೆಡೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪವನ್ ಆಕೆಯನ್ನು

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮಧುಚಂದ್ರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದು ಶಿಲಾ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಳು. ಈ ಅನುಭವ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಅವರ ಅರಿವಿಗೂ ಬಂತು. ಭೂತದ ಕೋಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತರಿಂದ ಕೊಲೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆಯಿತು. ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ಭಾಸ್ಕರ್ ಹಣ್ಣುಗಾಯ ನೀರುಗಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ದಾಳಿ ಶಿಲಾಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಆತಂಕಕ್ಕೆ ದೂಡಿತು. ಪವನ್‌ನ ಪುಂಡಾಟ ಮುಂದುವರೆದದ್ದನ್ನು ಮಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು, ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಗಳು-ಅಳಿಯನನ್ನು ಇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರಿಮಾಯಿ ಗುಡ್ಡದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿರುವ ಭಗವತಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಖರೀದಿಸಿದರು. ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನ ಪುರಾತನ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾಂಪತ್ಯ ತುರುವಾಯಿತು. ಭಾಸ್ಕರ್ ಅವರ ಸಂತೋಧನೆಯೂ ತುರುಸಿನಿಂದ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿದ ದೀಪೂವಿನಿಂದಾಗಿ ಶಿಲಾಳಿಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲೊಬ್ಬರು ದೊರೆತಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಒಡತಿಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿದ್ದ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಹಾಗೂ ಶಿಲಾಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪೂವಿಗೆ ತನ್ನ ಒಡತಿಯ ಯೌವನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಗಮನಿಸಿದ್ದನ್ನು ದೀಪೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ದೀಪೂವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ದೈರ್ಯ ಸಾಲದೆ ಹೋಯಿತೋ ಅಥವಾ ಬಂದ ಮುಹೂರ್ತವೇ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿತೋ ಅಂತೂ ಪವನ್ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬೈಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ.

'ಅಷ್ಟು ದೈರ್ಯಶಾಲಿಯೇ ದೀಪೂ' ಎಂದು ಶಿಲಾ ಮನದಲ್ಲೇ ಅಭಿಮಾನಪಟ್ಟಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪೂ ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಬುಲೆಟ್ ಡವಗುಟ್ಟುತ್ತ ಸಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಗಂಡುಗಾಡಿ ಎಂದುಕೊಂಡಳು ಶಿಲಾ.

ಮತ್ತೂ ಒಮ್ಮೆ ಪವನ್‌ನ ಬೈಕು ಎದುರಿನ ನೂರು ಮಾರು ದೂರದ ಕೋಟೆ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಎದುರಲ್ಲೇ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಬೈಕಿನಿಂದ ಇಳಿದ ಪವನ್ ದೀಪೂ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶಿಲಾ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಆ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ದೀಪೂ ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ಕಿಟಕಿಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಕೆ ಆ ಬುಲೆಟ್‌ನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರವೆನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಪವನ್ ಹೋದ ಮೇಲೆ ದೀಪೂ ಜೊತೆ, 'ಎಂಥ ಶಬ್ದ ಅದರದ್ದು!' ಎಂದಿದ್ದಳು. ಪವನ್ ಬಂದು ಹೋದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಆತ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಲಾಳಿಗೆ ಎಂಬಂತೆ, 'ರಾತ್ರಿ ಬರೋದು ತಡವಾಗಬಹುದು. ಪ್ರಾಂಟರ್ ಸೋಮಣ್ಣನವರ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಾರ್ಟಿಯಿದೆ, ನಿನಗೂ ಆಮಂತ್ರಣವಿದೆ' ಎಂದರು. ಕುಡುಕರ ಅಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೇನು ಕೆಲಸ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಮುಖಭಾವದಲ್ಲೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದಳು.

'ಎಷ್ಟು ತಡವಾಗಬಹುದು?' ಶಿಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು.

'ಎಷ್ಟೂ ಆಗಬಹುದು' ಅಷ್ಟೇ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಉತ್ತರಿಸಿ ಎದ್ದು ಕೈತೊಳೆದರು. ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕಾರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೀಪೂ ಕಾರ್‌ಶೆಡ್ಡಿನ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳು ದೀಪೂ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅಂತೆಯೇ ಶಿಲಾಳ ನಿರುತ್ತಾಹದ ನುಡಿಗಳೂ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆತನಿಗೆ ಶಿಲಾಳ ಬಗೆಗಿದ್ದ ಆತನ ಸದಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಕುಡೊಂಕುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಜೊತೆಗಿನ ಆಕೆಯ ಸಲ್ಲಾಪಗಳು. ಮತ್ತೀಗ ಬುಲೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾತನೂ ದೀಪೂವಿಗೆ ನಿಗೂಢವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಇವರೆಲ್ಲರ ನಡುವೆ ತಾನು ಮೂಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೆ? ದೀಪೂಗೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು.

ಸೋಮಾರಿಕಟ್ಟೆಯ ಗೆಳೆಯರ ಮಾತುಗಳು, ಕುಹಕ ನುಡಿಗಳು ದೀಪೂವಿನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್‌ಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆಕೆಯ ವೈಯಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಾ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೂತಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಳಗಿನಿಂದ ದೀಪೂ ಎಂಬ ಕರೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ದೀಪೂ ಒಳಗೆ ಹೋದ. ಬಾತ್‌ರೂಮಿನೊಳಗಿಂದ ಆಕೆ, 'ಟವೆಲ್ ಮರೆತೆ, ತಗಲಾಬಾರೋ' ಎಂದಳು. ಟವೆಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು 'ಅಮ್ಮಾವ್ವೆ' ಅಂದಾಗ, ಶಿಲಾಳ ನಿರೀಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೈ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆಕೆ ಟವೆಲ್‌ನ್ನು ಬಾಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ದೀಪೂವಿನ ಕೈ ತಾಕಿತು. ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂಥ ಕೈಗೆ